

Situne Dei

Årsskrift för Sigtunaforskning och historisk arkeologi

2016

Redaktion:

Anders Söderberg
Anna Kjellström
Charlotte Hedenstierna-Jonson
Johan Runer
Magnus Källström
Rune Edberg

Utgiven av Sigtuna Museum

Ny föremålsdatabas till museet

Lisen Tamm, Jacques Vincent & Anders Söderberg

Sigtuna museum har de sista åren åtnjutit en radikal standardhöjning avseende bemaning, lokaler och utrustning. Kommunen har skapat ett modernare museum med toppmoderna resurser.

För föremålshanteringens del har det nya samlingsmagasinet varit ett tacksamt kvalitetslyft. Vi kan nu ge våra arkeologiska och etnologiska föremål, konstsamlingar och vårt museiarkiv anpassade inomhusklimat till förmån för ett tryggt och långsiktigt bevarande. Magasinet är också väl rustat för att ta emot besökare som forskare, skolelever och andra intresserade. Vi har fått förträffliga förutsättningar att sköta både bevarande, forskning och förmedling.

Nu tar vi det sista stora steget för att kunna upprätthålla en modern samlingsförvaltning, nämligen en gemensam databas för alla våra samlingar. Tack vare en kommunal satsning på digitalisering har vi kunnat förse museet med databssystemet MuseumPlus.

Behovet av en övergripande databas har varit skriande under lång tid. Hittills har endast arkeologiska fynddata från utgrävningar efter 1987 varit digitaliserade, och då bara i enkla databaser som varit separata för varje grävning. Nu lägger vi samman alla äldre och nyare register i en gemensam databas som gör det möjligt att söka tvärs mellan de olika grävningarna. Det ger museet möjlighet till lätt och snabb sökning efter föremål och forskningen får resurser att hantera Sigtuna som en helhet och arbeta simultant med alla de olika utgrävningsplatserna. Det här ger verktyg att ta oss an Sigtunas historia på ett sätt som inte varit möjligt tidigare.

Sedan den nya databasen installerats skall även registren från äldre utgrävningar, från 1915 och framåt, digitaliseras. På sikt vill vi också göra samlingarna sökbara externt över nätet, ett projekt som redan inletts i och med att vi har börjat fotodokumentera våra föremål. Därtill kan uppföljning och kontroll av olika bevarandeåtgärder underlättas av den digitalisering av äldre konserveringsrapporter som läggs in i systemet. Målet är att konserveringshistoriken ska vara sökbar inom ett år.

Efter magasinsflytten har vi varit med om flera ”nya” upptäckter bland våra redan befintliga fynd, upptäckter som givit försmak av de fördelar det nya systemet kan erbjuda eftersom det gör samlingarna mera överskådliga. Gamla föremål som trots varit saknade har återfunnits och föremål som tidigare varit oidentifierade har kunnat identifieras. Ett par sådana aha-upplevelser har varit upptäckten av en stämnyckel till ett stränginstrument från 1000-talets mitt och dateringen av en tangent eller nyckel från 1200-talet, möjligen till en nyckelharpa. Bägge fynden är publicerade i *Fornvännen* 2016/2.

Vårt nya system kommer att bjuda på många flera sådana överraskningar i framtiden. Lyfter vi ögonen från de arkeologiska fynden inser vi också att databasen kan möjliggöra nya rön om det historiska Sigtuna som helhet; bebyggelse, aktiviteter, specifika aktivitetsområden, hantverk, handel och relationer mellan olika grupper av människor i Sigtuna stad och i Sigtuna kommun.

Och vi talar heller inte bara om arkeologiska föremål och arkeologisk dokumentation utan även om den etnologiska samlingen och museiarkivet som kommer att bli mera lätthanterliga, liksom museets och kommunens konstsamlingar. Samlingarna är nu på god väg att bli bättre hanterbara för museets personal och för en forskande allmänhet.